

PSALM 100 — TREASURY OF DAVID

Titel

“Een psalm van lof”, of beter gezegd een psalm van dankzegging. Geen enkele andere psalm draagt precies dit opschrift. Hij staat in lichterlaaie van dankbare aanbidding. Daarom is hij vanaf de dag dat hij werd geschreven een groot lievelingslied van Gods volk geweest. “Laten we de Honderdste zingen” hoort bij de gewone woorden van de christelijke kerk. Dat blijft zo, en wel zolang er mensen leven die de grote Koning met hun hele hart trouw zijn. Aan deze kant van de hemel is er niets verhevener dan een grote gemeente die deze prachtige psalm zingt.

De bewerking van Watts, die opent met “Before Jehova’s awful throne”, en de Schotse berijming “All people that on earth do dwell” zijn allebei edel. Zelfs Tate en Brady groeien boven zichzelf uit als zij zingen: “Laat heel de aarde, één van zin, de blijde stem tot God verheffen.”

In dit goddelijke lied zingen we vol blijdschap over Gods scheppende kracht en goedheid. Eerder bogen we ons nog bevend neer voor Zijn heiligheid.

Uitleg

Vers 1

“Gij ganse aarde! juicht den HEERE.” Dit woord klonk al eerder, in Ps. 98:4. Het Hebreeuwse woord staat voor een blij gejuich. Zo roepen trouwe onderdanen wanneer hun koning midden onder hen verschijnt. Onze gelukkige God verdient een blij volk dat Hem aanbidt. Een vrolijke geest past bij Wie Hij is en bij alles wat Hij doet. Hij hoort ook bij de dankbaarheid die wij voor Zijn barmhartigheid in ons hart moeten dragen. Jehova’s goedheid is in elk land te zien. Dus moet Hij ook in elk land geprezen worden. De wereld zal pas zijn zoals ze moet zijn als alle volken in één eendrachtig gejuich de enige God aanbidden. Volken, hoe lang blijven jullie Hem nog blindelings afwijzen? Jullie gouden eeuw breekt nooit aan voordat jullie Hem met heel je hart eren.

Vers 2

“Dient den HEERE met blijdschap.” “Breng met ontzag een vrolijke hulde.” Hij is onze Heere, dus mogen we Hem dienen. Hij is onze genadige Heere, dus dienen we Hem met vreugde. De uitnodiging om te aanbidden is hier allerm minst treurig. Aanbidding is geen plechtigheid bij een begrafenis. Het is een vrolijke, warme oproep, alsof we voor een bruiloftsmaal werden gevraagd. “Komt voor Zijn aanschijn met vrolijk gezang.” In de eredienst moeten we beseffen dat God aanwezig is. We moeten ons met een inspanning van onze geest tot Hem richten. Elk goed onderwezen hart voelt daarbij diepe ernst.

Toch mag het nooit uit slaafse angst gebeuren. Daarom komen we voor Zijn aangezicht zonder tranen en jammerklachten. We komen met psalmen en lofzangen. Zingen is blij en vroom tegelijk. Het hoort een vaste manier te zijn om tot God te naderen, telkens opnieuw. Wanneer een gemeente van echt vrome mensen met volle overgave en in maat en harmonie Gods lof laat klinken, is dat meer dan netjes. Het is werkelijk heerlijk. Het is een heel passende voorproef van de eredienst in de hemel. Daar heeft de lof het gebed in zich opgenomen en is zij de enige vorm van aanbidding geworden.

Hoe sommige broeders het over hun hart kunnen krijgen om zingen in de openbare eredienst te verbieden, is een raadsel waar we niet uitkomen. We zijn geneigd met dr. Watts te zeggen: “Laat wie onze God nooit kende, het zingen maar laten; maar de gunstelingen van de hemelse Koning mogen hun vreugde overal uitzingen.”

Vers 3

“Weet, dat de HEERE is God; Hij heeft ons gemaakt (en niet wij).” Onze aanbidding moet doordacht zijn. We horen te weten wie we aanbidden en waarom. “Mens, ken jezelf” is een wijs gezegde. Maar onze God kennen is een nog diepere wijsheid. Het is zelfs maar de vraag of iemand zichzelf kan kennen zolang hij zijn God niet kent. Jehova is God in de volste, meest volstreckte en meest uitsluitende betekenis. Hij is God alleen, niemand anders naast Hem. Hem zo te kennen en dat te laten zien in gehoorzaamheid, vertrouwen, overgave, ijver en liefde, kan alleen door genade.

Alleen wie Zijn Godheid in de praktijk erkennen, brengen waarschijnlijk een lof die Hem welgevallig is. “Hij heeft ons gemaakt, en niet wij onszelven.” Moet een schepsel zijn Maker dan niet eerbiedigen? Sommige mensen leven alsof ze zichzelf hebben gemaakt. Ze noemen zichzelf “self-made men” en aanbidden hun zogenaamde makers. Christenen weten waar hun bestaan en hun

welzijn vandaan komen. Ze nemen geen eer voor zichzelf, niet omdat ze er zijn en niet voor wat ze zijn. In onze eerste schepping en in onze tweede durven we geen vinger op Gods heerlijkheid te leggen. Die behoort alleen en uitsluitend toe aan de Almachtige.

Eer voor onszelf afwijzen hoort net zo goed bij echte eerbied als God de heerlijkheid toekennen. “Non nobis, Domine!” blijft altijd de belijdenis van de ware gelovige. Tegenwoordig doet de wijsbegeerte haar uiterste best om te bewijzen dat alles zich uit atomen heeft ontwikkeld. Met andere woorden: dat alles zichzelf heeft gemaakt. Als iemand deze theorie ooit gelooft, valt er niemand meer van lichtgelovigheid te beschuldigen. Het geloof dat nodig is om dit dogma van het scepticisme aan te nemen, is duizend keer groter dan het geloof in knipogende Madonna's en lachende Bambino's, hoe ongerijmd dat ook is.

Wij vinden het zelf veel gemakkelijker om te geloven dat de Heere ons heeft gemaakt. Dat is eenvoudiger dan aannemen dat we langs een lange keten van natuurlijke selecties zijn ontstaan uit zwevende atomen die zichzelf vormden. “Hij heeft ons gemaakt (en niet wij), Zijn volk en de schapen Zijner weide.” Het is onze eer dat Hij ons uit heel de wereld heeft gekozen als Zijn eigen volk. Het is ons voorrecht dat Zijn wijsheid ons daarom leidt, Zijn zorg ons verzorgt en Zijn mildheid ons voedt. Schapen komen rond hun herder samen en kijken vol vertrouwen naar hem op.

Laten wij op dezelfde manier samenkomen rond de grote Herder van de mensheid. Belijden dat we bij God horen is al lof. Als we vertellen hoe goed Hij is, geven we Hem de mooiste aanbidding. Voor onze liederen hoeven we niets te verzinnen. De kale feiten zijn genoeg. Het simpele verhaal van wat de Heere ons goeds heeft gedaan, is verbazingwekkender dan alles wat onze fantasie kan bedenken. Dat wij de schapen van Zijn weide zijn, is een nuchtere waarheid. Tegelijk is het de kern van alle poëzie.

Vers 4

“Gaaf in tot Zijn poorten met lof.” Het woord lof, of dankzegging, staat hier. Waarschijnlijk dankt de psalm daaraan zijn opschrift. In heel onze openbare eredienst moet het dankzeggen overvloedig zijn. Het lijkt op het reukwerk van de tempel, dat het hele huis met rook vulde. De zoenoffers zijn voorbij, maar de offers van dankbaarheid raken nooit uit de tijd. Zolang we barmhartigheid ontvangen, moeten we dank geven. Barmhartigheid laat ons Zijn poorten binnengaan. Laten we die barmhartigheid dus uit volle borst prijzen. Wat is een beter onderwerp voor onze gedachten in

Gods eigen huis dan de Heere van dat huis?

“In Zijn voorhoven met lofgezang.” Welk voorhof van de Heere je ook binnengaat, laat dat binnengaan een reden tot lof zijn. God zij dank, het binnenste voorhof staat nu voor gelovigen open. We gaan binnen in wat achter het voorhangsel ligt. We moeten dat hoge voorrecht erkennen met onze liederen. “Looft Hem.” Laat de lof in je hart zijn en niet alleen op je tong. Laat alles voor Hem zijn, want alles is van Hem. “Prijst Zijn Naam.” Hij heeft jou gezegend, zegen Hem terug. Zegen Zijn naam, Zijn karakter, Zijn Persoon. Wat Hij ook doet, zorg dat je Hem daarvoor zegent.

Zegen Hem als Hij iets wegneemt, net zo goed als wanneer Hij geeft. Zegen Hem zolang je leeft, wat er ook gebeurt en in welke omstandigheden je ook verkeert. Zegen Hem om al Zijn eigenschappen, van welke kant je Hem ook bekijkt en hoe je Hem ook beschouwt.

Vers 5

“Want de HEERE is goed.” Hiermee is Zijn karakter samengevat. Er zit een schat aan redenen tot lof in. Hij is goed, genadig, vriendelijk, mild en liefdevol. Ja, God is liefde, en meer dan dat kunnen we niet zeggen. Wie het goede niet prijst, is zelf niet goed. De psalm roept op tot vreugde en blijdschap. Die oproep krijgt de meeste kracht door een argument: Gods goedheid. “Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.” God is niet alleen maar rechtvaardigheid, streng en koel. Zijn hart is vol ontferming. Hij wil niet dat de zondaar sterft. Bij Zijn eigen volk valt Zijn barmhartigheid nog meer op.

Zij is al van alle eeuwigheid hun deel en blijft dat tot in eeuwigheid. Eeuwige barmhartigheid is een prachtig thema voor heilige zang. “En Zijn getrouwheid van geslacht tot geslacht.” Hij is niet wispelturig, zodat Hij iets belooft en het dan vergeet. Hij sloot een verbond met Zijn volk. Dat trekt Hij nooit in. Wat over Zijn lippen is gegaan, verandert Hij ook niet. Onze vaders vonden Hem trouw. Zo zullen onze zonen en hun kinderen Hem voor altijd trouw vinden. Een God die verandert, zou de rechtvaardigen schrik aanjagen. Ze hadden geen vast anker.

In een wereld die voortdurend verandert, zouden ze heen en weer geslingerd worden, steeds bang voor schipbreuk. Het zou goed zijn als sommige theologen deze waarheid van Gods trouw beter in gedachten hielden. Die waarheid zou hun geloof in de uiteindelijke val van gelovigen omverwerpen. Ze zouden een troostrijker leer leren. Ons hart springt op van vreugde als we ons buigen voor Hem Die nooit Zijn woord heeft gebroken en Zijn plan nooit heeft veranderd.

*“Eer zou Hij ophouden te bestaan
dan ooit Zijn woord vergeten of verbreken.”*

Zo rusten we op Zijn vaste woord en voelen we de vreugde die hier wordt gevraagd. Met die kracht komen we nu al voor Zijn aangezicht om goed over Zijn naam te spreken.

Verklarende aantekeningen en treffende uitspraken

Titel

In de hele verzameling is dit de enige psalm met het opschrift “Een psalm van lof”. Men denkt dat hij die naam kreeg omdat hij vooral geschikt was, of misschien zelfs bedoeld, om te zingen bij de dankoffers. Zie Lev. 7:12 voor die dankoffers. De Grieken geloven dat David hem schreef. Hij nodigt hier de hele wereld uit om samen met de Israëlieten God te dienen. Hij erkent daarmee Gods goddelijke heerschappij. — Samuel Burder.

Gehele psalm

Misschien hebben we gelijk als we Psalm 93-99 zien als één doorlopende reeks, één groot profetisch oratorium met de titel “Jehova is Koning”. Eén grote gedachte loopt er dwars doorheen. Dan kunnen we deze psalm zien als de lofzang die alles afsluit. Er klinken nog tonen in door van dezelfde grote harmonie. Hij ademt dezelfde blijdschap en hetzelfde geluk. Hij zit vol van dezelfde hoop: dat alle volken zich voor Jehova buigen en belijden dat Hij God is. — J.J.S. Perowne.

Gehele psalm

Deze psalm bevat een belofte van het christendom, zoals het einde van de winter de belofte van de lente in zich draagt. De bomen staan op het punt uit te botten. De bloemen liggen net verborgen onder de losse grond. De wolken hangen zwaar van de regen en de zon schijnt in volle kracht. Er is alleen nog een milde wind uit het zuiden nodig om alles nieuw leven te geven. — “The Speaker’s Commentary”, 1873.

Gehele psalm

Luther had zijn naam onsterfelijk gemaakt, ook als hij niets anders had gedaan dan de majestueuze melodie en harmonie te schrijven waarmee we deze psalm gewoonlijk zingen. Als de geest echt in een aanbeddende stemming is, lijkt die melodie de hemel naar de aarde te halen en de aarde op te

tillen tot de hemel. We krijgen er een voorsmaak door van de zuivere, verheven vreugde in die edele, algemene vergadering. Daar zullen heiligen en engelen voor altijd Gods lof bezingen. — Ingram Cobbin.

Vers 2

De eerste helft van dit vers komt uit Ps. 2:11. Alleen staat daar “met vreze”, omdat de psalmist daar met woeste opstandelingen te maken heeft. Hier staat in plaats daarvan “blijdschap”, ofwel vreugde. — F.W. Hengstenberg.

Vers 2

“Dient den HEERE met blijdschap.” Zie je “de olie der vreugde” op iemands gezicht glanzen? Dan is de olie van de genade in zijn hart uitgegoten. Een opgewekte christen is een aanbeveling voor de godsdienst. — Thomas Watson.

Vers 2

“Dient den HEERE.” In alles mogen we de Heere dienen, en dat is een voorrecht. Zelfs als we alleen een schoenriem losmaken, kunnen we Hem een plezier doen.

Dan proeven we daarbij hoe goed Hij ons gezind is. Een dienaar van God dient niet ook nog een andere meester. Hij is niet ingehuurd voor een los klusje. Hij blijft bij zijn God in dienst. Wat hij ook doet, het gaat altijd over de belangen van zijn Meester. Hij eet, hij drinkt, hij slaapt, hij loopt, hij praat en hij ontspant zich, en dat alles om God te dienen. “Dient den HEERE met blijdschap.” Zou je het uithouden met een knecht die elke taak zwaarmoedig en met hangende schouders oppakt? Dan heb je liever helemaal geen knecht.

Je wilt niemand die jouw werk zichtbaar somber en vervelend vindt. — George Bowen.

Vers 3

“Weet, dat de HEERE is God”, enzovoort. Kijk naar de redenen voor deze oproep. Ze leren ons dat we van nature zo sterk neigen naar atheïsme, dat we telkens opnieuw moeten horen dat de Heere God is. Uit Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen. — David Dickson.

Vers 3

“Hij heeft ons gemaakt ... wij zijn Zijn.” Waarom heeft God recht op alle dingen? Omdat Hij ze

allemaal geschapen heeft. Dat zie je op veel plaatsen in de Schrift.

Waar staat dat de Heere de Eigenaar is, daar staat ook bij waarom. Zo in Ps. 89:11-12: “De hemel is Uwe, ook is de aarde Uwe; de wereld en haar volheid, die hebt Gij gegrond.” Waarom is het zo? “Die hebt Gij gegrond.” Dat geldt ook voor alle streken en hoeken van de wereld, in het noorden en zuiden, westen en oosten. De Tabor lag immers in het westen en de Hermon in het oosten. Alles is van U, want U hebt het geschapen. Hetzelfde geldt voor zee en land, Ps. 95:5. Alles wat we met de tijd meten, is van Hem.

Dat geldt ook voor de tijd zelf, de maat van alles, Ps. 74:16-17: “Gij hebt het licht en de zon bereid”, dat wil zeggen de maan voor de nacht en de zon voor de dag. Alle landstreken van de aarde en alle seizoenen van het jaar maakt Hij tot Zijn bezit, en daarvoor heeft Hij één reden: Hij heeft ze gemaakt. Dit staat nog steviger vast als we op de volgende punten letten:

1. Hij heeft alles voor Zichzelf gemaakt. Niemand nam Hem in dienst om het voor een ander te maken. In dat geval is de maker soms niet de eigenaar. Maar de Heere ging uit Zichzelf aan het werk en begon en voltooide het voor Zichzelf. Spr. 16:4; Kol. 1:15-16.
2. Hij heeft alles uit niets gemaakt. Of er was helemaal geen stof, of er was alleen stof die Hij Zelf eerder uit niets had gemaakt. Een pottenbakker maakt een aarden vat. Als de klei niet van hem is, is hij niet de volle eigenaar van het vat, ook al heeft hij het gevormd: “de vorm is van hem, de stof is van een ander.” Maar de Heere heeft alles uit niets gemaakt, of uit stof die Hij Zelf had gemaakt. Dus is alles helemaal van Hem, zowel stof als vorm, van A tot Z.
3. Hij maakte alles zonder dat iemand Hem hielp of met Hem meewerkte. Geen mens en geen engel stond Hem terzijde. Niemand deed ook maar het kleinste beetje mee aan het werk van de schepping ... Wie een ander bijstaat bij het maken van iets, of samen met hem werkt, kan zeggen dat hij er zelf deel aan heeft. Dat recht bestaat hier niet. De Heere deed alles in Zijn eentje, van begin tot einde. Alles is dus van Hem alleen.
4. Hij houdt alles in stand op dezelfde manier als waarop Hij het schiep. Hij laat het bestaan van alle dingen voortduren, zoals Hij het hun gegeven heeft. Hij doet dat uit Zichzelf, zonder andere steun en zonder helper. Alles zou in een oogwenk tot niets vervallen als Hij het niet elk moment droeg. Dus hebben alle dingen elk ogenblik hun bestaan van Hem. Zo ontvangen ze ook hun welzijn en alle middelen die daarbij horen. Daarom zijn ze allemaal Zijn eigendom. — David Clarkson.

Vers 3

“Hij heeft ons gemaakt.” Op de zondag die Quinquagesima heet, ging keizer Hendrik op jacht.

Zijn gezellen raakten hem kwijt, en zo stond hij ineens alleen aan de rand van een bos. Hij zag een kerkje in de buurt en liep ernaartoe. Als soldaat vermomd vroeg hij de priester eenvoudig of hij een mis wilde houden. Deze priester stond bekend om zijn bijzondere vroomheid. Maar hij was zo mismaakt dat hij meer van een monster had dan van een mens. De keizer keek hem lang aan en vroeg zich verbaasd af: waarom laat God, de Bron van alle schoonheid, zo’n misvormd man Zijn sacramenten uitdelen? Kort daarna begon de mis.

Toen ze bij de plaats kwamen waar staat: “Weet, dat de HEERE is God”, zong een jongen die regel. De priester wees hem terecht voor zijn nalatige zang en riep luid: “Hij heeft ons gemaakt, en niet wij onszelven.” Deze woorden troffen de keizer diep. Hij nam aan dat de priester een profeet was en benoemde hem, tegen zijn zin, tot aartsbisschop van Keulen. Dat bisdom luisterde hij op door zijn toewijding en zijn voortreffelijke deugden. — Uit “Roger of Wendover’s (1237) Flowers of History”.

Vers 3

“Hij heeft ons gemaakt ... wij zijn Zijn.” Uit deze woorden hebben al heel wat mensen balsem voor hun wonden gehaald. Melanchthon bijvoorbeeld, die op 12 juli 1559 in Dresden diepbedroefd bij het lichaam van zijn zoon stond, vond er troost in. Maar in “Hij heeft ons gemaakt en wij zijn Zijn” ligt ook een rijke bron van troost en van vermaning. De Schepper is namelijk ook de Eigenaar. Zijn hart blijft aan Zijn schepsel hangen. En het schepsel heeft zichzelf helemaal aan Hem te danken. Zonder Hem zou het niet bestaan hebben en niet blijven bestaan. — F. Delitzsch.

Vers 3

“Die ons gemaakt heeft”, dat wil zeggen: Die ons heeft gemaakt tot wat we zijn, een volk voor Zichzelf. Zo staat het ook in Ps. 95:5, 1 Sam. 12:6 en Deut. 32:6. Niet wijzelf hebben ons tot de Zijnen gemaakt (vergelijk Ezech. 29:3). “Hij (en niet wij onszelf) heeft ons gemaakt tot Zijn volk en de kudde die Hij weidt.” — Andrew A. Bonar.

Vers 3

“Niet wij” is toegevoegd om een reden. Als de gemeente ook maar iets zou bijdragen aan het heil dat haar geschonken is, zou dat de getuigenis van dit vers verzwakken. Het vers getuigt immers van de

Verzen 3 en 5

Weet wat God in Zichzelf is en wat Hij voor jou is. Uit kennis wordt toewijding geboren, en alle gehoorzaamheid ook. Een blind offer zal een God Die alles ziet nooit behagen. “Weet”: dat betekent denk erover na en pas het toe. Dan word je hechter en standvastiger, innerlijker en ernstiger in je aanbidding van Hem. Laten we dus deze zeven dingen weten over de Heere Jehova. Met Hem hebben we te maken in alles wat we aan godsdienstige aanbidding doen.

1. Dat de Heere Hij God is, de enige levende en ware God. Hij is een Wezen dat oneindig volmaakt is. Hij bestaat uit Zichzelf en heeft aan Zichzelf genoeg. Uit Hem stroomt alles wat bestaat.
2. Dat Hij onze Schepper is: “Hij heeft ons gemaakt, en niet wij onszelven.” Wij hebben onszelf niet gemaakt en we zouden het ook niet kunnen. Alleen God is Zijn eigen oorzaak. Ons bestaan komt van een ander en hangt van een ander af.
3. Dat Hij daarom onze rechtmatige Eigenaar is. De Masoreten veranderen in het Hebreeuws één letter en lezen: “Hij heeft ons gemaakt, en Zijn zijn wij”, of “wij behoren Hem toe”. Zet beide lezingen naast elkaar en we leren: God “heeft ons gemaakt en niet wij onszelven”. Daarom zijn we niet van onszelf maar van Hem.
4. Dat Hij onze soevereine Heerser is. Wij zijn Zijn volk, Zijn onderdanen. Hij is onze vorst, onze bestuurder en regeerder. Hij legt ons wetten op, omdat wij wezens met een geweten zijn. Eens roept Hij ons ter verantwoording voor alles wat we doen.
5. Dat Hij onze milde Weldoener is. We zijn niet alleen Zijn schapen, op wie Hij recht heeft. We zijn de schapen van Zijn weide, voor wie Hij zorgt.
6. Dat Hij een God is van oneindige barmhartigheid en goedheid (Ps. 100:5): de Heere is goed en doet daarom goed. Zijn goedertierenheid is eeuwig.
7. Dat Hij een God is van onschendbare waarheid en trouw. “Zijn getrouwheid van geslacht tot geslacht.” Geen woord van Hem valt als verouderd of herroepen op de grond. — Matthew Henry.

Vers 4

“Ga in tot Zijn poorten.” Voor de meest schuldigen staan de poorten van Zijn kerk immers open. —

Francis Hill Tucker.

Vers 4

“Met lof.” Over het woord todah zegt rabbi Menachem: Alle offers zullen worden afgeschaft, maar het dankoffer blijft. — George Phillips.

Vers 4

Misschien zong de voorzanger het eerste deel van deze psalm toen het vredeoffer naar het altaar werd gebracht. Dan kan dit laatste vers het antwoord zijn geweest. Het hele koor van zangers zong het, op het moment dat het vuur aan het offer werd gelegd. — Daniel Cresswell.

Vers 5

“Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid.” Gods eeuwige, onveranderlijke barmhartigheid is de eerste reden om ons tot Hem te keren en standvastig in Zijn verbond te blijven. In de eeuwigheid zal zij het onderwerp zijn van lof die nooit ophoudt. De Heere is goed en Zijn goedertierenheid is eeuwig. In een volmaakte staat zal de volle volmaaktheid van deze eigenschappen een onvermoeide lof losmaken uit harten die nooit meer zwak worden. — W. Wilson.

Wenken voor de dorpsprediker

Gehele psalm

Dit is een tros van de druiven van Eskol. Het is een voorproef van wat nog steeds het beloofde land is. Onder koning Salomo kwam de Joodse kerk tot haar bloei. Maar hier is meer dan Salomo. Hier zien we al van verre hoe volmaakt de gemeente van het Nieuwe Testament zal zijn. Deze psalm leert ons:

1. Dat er voor heel de wereld een blijde tijd aanbreekt (Ps. 100:1). (a) Aan wie de oproep gericht is: aan “alle landen” en aan alle mensen in die landen. (b) Waar de oproep over gaat: “Juich.” Wat een treurig geluid heeft de wereld tot nu toe voortgebracht! (c) Door wie de oproep wordt gedaan: door Hem Die waarmaakt wat Hij gebiedt.
2. Dat deze blijde toestand van de hele wereld zal voortkomen uit het genieten van het Goddelijke Wezen (Ps. 100:2). (a) Al eeuwenlang proberen mensen gelukkig te worden zonder God. (b) Uiteindelijk merken ze dat hun geluk alleen in God te vinden is. Wanneer één mens

zich op dit punt bekeert, laat dat zien hoe de hele wereld zich zal bekeren.

3. Dat dit genieten van God zal voortkomen uit een nieuwe verhouding tot Hem (Ps. 100:3). (a) Van onze kant gaat het om kennis: Hij zal gekend worden als de Drie-enige God, als een God van het verbond, als de God van het heil, als God. (b) Van Zijn kant gaat het om een rechtmatige aanspraak: (1) op grond van de schepping: "Hij heeft ons gemaakt"; (2) op grond van de verlossing: "Gij waart geen volk, maar nu zijt gij Gods volk" enzovoort; "Ik heb u verlost, gij zijt de Mijne"; (3) op grond van het onderhoud: "Wij zijn de schapen" enzovoort.
4. Dat we door deze nieuwe band met God de ordeningen van Zijn huis lief krijgen (Ps. 100:4). (a) Waaruit de dienst bestaat: uit "dankzegging" en lofprijzing. (b) Voor Wie hij bedoeld is: "Ga in Zijn poorten", ga Zijn voorhoven in, "looft Hem", "zegt Zijn naam".
5. Dat deze dienst nooit ophoudt: hij begint op aarde en gaat door in de hemel. Daarop berust dit feit: (a) op Zijn wezenlijke goedheid: "Want de HEERE is goed." (b) Op Zijn eeuwige barmhartigheid: "Zijn goedertierenheid" enzovoort. (c) Op Zijn onveranderlijke waarheid: "Zijn getrouwheid" enzovoort. — G. R.

Vers 2

"Dient den HEERE met blijdschap."

1. Omdat Hij de beste is van alle wezens.
2. Omdat Zijn geboden geen zware last zijn.
3. Omdat Hij net zo goed jouw Zaligmaker is als jouw Schepper, net zo goed jouw Vriend als jouw Heere.
4. De engelen zijn veel groter dan jij. Zij zien geen enkele reden om Hem niet met blijdschap te dienen.
5. Als je Hem dient, doe je jezelf er goed mee.
6. Jij maakt de godsdienst aantrekkelijk.
7. Zo word je klaargemaakt voor de hemel. — George Bowen.

Vers 2 (eerste zinsdeel)

Een oprecht hart:

1. Is bescheiden: het dient.

2. Is godvrezend: “dient den HEERE.”
3. Is bedrijvig: het dient.
4. Is daarom blij: “met blijdschap.”

Vers 2 (eerste zinsdeel)

“De Heere met blijdschap dienen.” Zie “Spurgeon’s Sermons”, nr. 769.

Vers 3

“Weet, dat de HEERE is God; Hij heeft ons gemaakt (en niet wij).” Zo blijf je oprecht te midden van bijgeloof en hoopvol als je berouw hebt. Zo houd je vol in het smeken en word je niet moe van inspanning. Zo blijf je kalm in verdrukking en standvastig bij verzoeking. Zo ben je vrijmoedig bij vervolging en gelukkig als je sterft. — W. J.

Vers 3

“(En niet wij), Zijn volk.” We zijn net als heel Zijn volk voor de tweede keer geboren. We zoeken graag het gezelschap van Zijn volk. We kijken op naar Jezus, zoals Zijn volk dat doet. We zijn van de wereld afgezonderd, zoals Zijn volk. We maken dezelfde beproevingen mee als Zijn volk. We kiezen liefst het werk dat Zijn volk kiest. We genieten van de voorrechten van Zijn volk. — W. J.

Vers 4

Een verhandeling over de dankbaarheid die we aan God verschuldigd zijn voor Zijn weldaden en zegeningen. Een preek van Thomas Goodwin. “Works”, deel 9, blz. 499-514, uitgave Nichol.

Vers 4

1. De voorrechten van de toegang.
2. De plicht tot dankbaarheid.
3. De redenen om van beide te genieten.

Vers 5

1. De onuitputtelijke bron: Gods goedheid.
2. De beek die altijd blijft stromen: Gods barmhartigheid.
3. De oceaan zonder bodem: Gods waarheid. “O, de diepte!” — W. Durban.

